NORAKSTS

Lieta Nr. A42366905;
A1361-06/9

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**

Rīgā 2007.gada 10.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Andersone,
piedaloties pieteicējas – sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Sēlijas lauksaimnieks" pārstāvim *J.B.* un atbildētāja – Valsts ieņēmumu dienesta – pārstāvim Jānim Līpenītim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Sēlijas lauksaimnieks" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2005.gada 18.maija lēmuma Nr. 15.9/13259 atcelšanu.

## Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) ģenerāldirektora 2005.gada 18.maija lēmumu Nr.15.9/13259 (turpmāk – Lēmums) nolemts atstāt spēkā VID Rīgas reģionālās iestādes direktora 2005.gada 9.marta lēmumu Nr.13.1/6990, ar kuru sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Sēlijas lauksaimnieks" (turpmāk – pieteicēja) izslēgta no VID ar pievienotās vērtības nodokli (turpmāk – PVN) apliekamo personu reģistra. Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem:

[1.1] VID Rīgas reģionālās iestādes Ziemeļu rajona nodaļa 2005.gada 21.februārī pieteicējai uz tās juridisko adresi nosūtīja vēstuli Nr.13.1.1/5347, kurā tā tika informēta par konstatētajām nesakritībām nodokļu maksātāja iesniegtajās PVN deklarācijās un lūdza 10 dienu laikā no vēstules nosūtīšanas dienas pārbaudīt nesakritības un iesniegt precizētu PVN deklarāciju vai iesniegt paskaidrojumu par nesakritību iemesliem. Vēstulē nodokļu maksātājs tika brīdināts, ka gadījumā, ja minētās neatbilstības netiks novērstas, VID, pamatojoties uz likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta astotās prim daļu un Ministru kabineta 2003.gada 9.septembra noteikumu Nr.502 „Kārtībā, kādā Valsts ieņēmumu dienests izslēdz personu no Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra" 6.punktu, ir tiesības pieņemt lēmumu par personas izslēgšanu no ar PVN apliekamo personu reģistra.

[1.2] Tā kā pieteicēja noteiktajā termiņā neiesniegusi precizētu PVN deklarāciju vai paskaidrojumu par nesakritību iemesliem, tad 2005.gada 9.martā VID Rīgas reģionālās iestādes direktors pieņēma lēmumu par pieteicējas izslēgšanu no VID ar PVN apliekamo personu reģistra.

[1.3] Nav pamatots pieteicējas arguments, ka VID Rīgas reģionālās iestādes lēmums ir nelikumīgs un nepamatots, jo VID amatpersonas nav ievērojušas Administratīvā procesa likuma prasības un nav informējušas uzņēmējsabiedrības amatpersonu, lai noskaidrotu personas viedokli. Pieprasījums iesniegt dokumentus vai paskaidrojumus lietā (izteikt viedokli) tika nosūtīts uz pieteicējas norādīto juridisko adresi.

[1.4] Pieteicējas norāde, ka VID Rīgas reģionālās iestāde ir pieņēmusi prettiesisku lēmumu, jo likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta astotā prim daļa piemērojama tikai personām, kuras ir reģistrētas kā PVN maksātājas ne ilgāk kā gadu, nav pamatota. Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta astotā daļa nosaka, ka personu no ar PVN apliekamo personu reģistra var izslēgt ne agrāk kā pēc gada no reģistrācijas brīža, savukārt 3.panta astotā prim daļa paredz gadījumus, kad persona var tikt izslēgta no apliekamo personu reģistra agrāk kā nekā ir noteikts 3.panta astotajā daļā. Tas nozīmē, ka astotā prim daļa neattiecas tikai uz personām, kuras ir reģistrētas kā PVN maksātājas ne ilgāk kā gadu, bet uz visām personām, kuras ir reģistrētas VID kā ar PVN apliekamās personas.

[1.5] Pieteicējas viedoklis, ka uzņēmums ir izslēgts no ar PVN apliekamo personu reģistra, neizvērtējot sabiedrisko interešu ieguvumu, ir nepareizs, jo pieļaujot, ka ar PVN apliekamo personu reģistrā būtu reģistrēta persona, kas sniedz nodokļu administrācijai nepareizu informāciju sakarā ar PVN nomaksu, tiktu aizskartas valsts fiskālās intereses.

[2] 2005.gada 22.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts un ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2005.gada 5.augusta lēmumu pieņemts pieteicējas pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta 2005.gada 18.maija lēmuma Nr.15.9/13259 atcelšanu. Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem:

[2.1] Pieteicēja nepiekrītot VID Rīgas reģionālās iestādes 2005.gada 9.marta lēmumam Nr.13.1/6990 (turpmāk – Sākotnējais lēmums), to pārsūdzēja VID ģenerāldirektoram, jo Sākotnējais lēmums pamatots ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta astoto prim daļu. Šai daļai ir trīs apakšpunkti, bet VID nenorāda, ar kuru no tiem pamatots lēmums. Pantā precīzi norādīts, ka VID ir tiesības izslēgt personu no apliekamo personu reģistra agrāk kā pēc gada no reģistrācijas brīža. Pieteicēja uzskata, ka šis pants attiecas tikai uz personām, kuras ir reģistrētas kā PVN maksātājas ne ilgāk kā gadu.

[2.2] VID nenoskaidroja objektīvo patiesību un pārkāpa Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 5.pantu, kas nosaka, ka iestāde piemērojamo tiesību normu ietvaros veicina privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību, kā arī $14.^{1}$ pantu, kas nosaka, ka iestādei, pieņemot lēmumus, jāievēro objektivitāte un jādod procesa dalībniekiem pienācīga iespēja izteikt savu viedokli un iesniegt pierādījumus. Sabiedrība pieļauj, ka grāmatvede kļūdījusies, sastādot atskaites, taču sabiedrībai tas nav zināms un tā nevar aizstāvēt savu viedokli.

[2.3] Lēmums pieņemts, pamatojoties uz VID Rīgas reģionālās iestādes Ziemeļu rajona nodaļas 2005.gada 9.marta kontroles (pārbaudes, revīzijas) datu salīdzināšanas pārbaudes aktu Nr.46. Pieteicēja ar VID pārbaudes aktu nav ne iepazinusies, ne to apstiprinājusi vai noraidījusi, ne arī zina, par kādu nepatiesu informāciju ir runa. VID šo aktu pieņēmis kā absolūtu patiesību, bet pieteicējai tika liegta iespēja sniegt paskaidrojumus. APL 61.pants paredz, ka administratīvā procesa dalībniekam ir tiesības iepazīties ar lietu un izteikt savu viedokli jebkurā procesa stadijā. VID neinformēja pieteicēju, tādēļ pieteicējai bija liegtas šīs tiesības, jo pieteicēja nemaz nezināja ne par VID pārbaudes aktu Nr.46, ne par to, ka tiks pieņemts lēmums. APL 62.panta pirmā daļa paredz, lemjot par nelabvēlīga administratīvā akta izdošanu, noskaidrot un izvērtēt adresāta vai trešās personas viedokli un argumentus šajā lietā, taču VID to nenoskaidroja.

[2.4] Izdodot Lēmumu, VID nav ņēmis vērā administratīvā akta izdošanas lietderību. Nenoskaidrojot patiesību, nav saprotams lēmuma lietderīgums, proti, kāds ir sabiedrisko interešu ieguvums, ja pieteicēja tiek izslēgta no apliekamo personu reģistra. Šajā gadījumā nav ievērots samērīguma princips. Lēmums ir liedzis pieteicējai izmantot ar PVN apliekami personu tiesības atskaitīt priekšnodokli.

[2.5] 2005.gada 28.aprīlī pieteicēja saņēma pārbaudes akta Nr.46 kopiju, no kura izriet, ka pieteicēja PVN deklarācijās nav norādījusi darījumus par kopējo summu – 31 489,80 lati. Pieteicēja uzskata, ka VID nepamatoti atzīst citu personu iesniegtās PVN deklarācijas par patiesību un vienkārši paļaujas uz tajās sniegto informāciju, nepārbaudot pieteicējas grāmatvedībā esošo informāciju. Šādos gadījumos būtu nepieciešama tematiskā pārbaude pieteicējas uzņēmumā, kuru VID neveica.

[2.6] Pieteicējai nepiekrīt VID Lēmumā minētajai likuma interpretācijai, jo lēmumā par pieteicējas izslēgšanu no apliekamo personu reģistra nav norādīta likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta astotā daļa, uz ko atsaucas VID ģenerāldirektors. Turklāt šī norma nosaka apliekamās personas ierobežotās tiesības griezties VID ar lūgumu izslēgt no apliekamo personu reģistra, nevis VID tiesības izslēgt no reģistra jebkuru personu.

[3] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteicējas pieteikumā norādītos argumentus uzskata par nepamatotiem un noraidāmiem šādu apsvērumu dēļ:

[3.1] VID Rīgas reģionālā iestāde, izskatot pieteicējas nodokļu pārbaudes lietas materiālus, konstatēja, ka pieteicēja 2004.gada janvāra – novembra PNV deklarācijās ir norādījusi nepatiesu informāciju. Ministru kabineta 2003.gada 9.septembra noteikumu Nr.502 „Kārtībā, kādā Valsts ieņēmumu dienests izslēdz personu no Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra" 6.punkts noteic, ka gadījumā, ja apliekamā persona nodokļa deklarācijā ir sniegusi nepatiesu informāciju un šāda informācija tiek konstatēta VID veiktajā nodokļu kontrolē (pārbaudē, revīzijā), personu izslēdz no apliekamo personu reģistra, pamatojoties uz VID reģionālās iestādes direktora lēmumu.

Šādas VID tiesības ir noteiktas arī likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta astotās prim daļas 2.punktā. Tādējādi atbildētājs uzskata, ka konstatējot, ka ir iestājies likumīgs pamats personas izslēgšanai no PVN reģistra, VID Rīgas reģionālās iestādes direktors pieņēma attiecīgo lēmumu.

[3.2] Pieteicējas apgalvojums, ka VID ir pārkāpis APL normas, nenoskaidrojot pieteicējas viedokli pirms nelabvēlīga administratīvā akta izdošanas, ir nepamatots, jo VID 2005.gada 22.februārī ar valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" starpniecību nosūtīja pieteicējai VID Rīgas reģionālās iestādes Ziemeļu rajona nodaļas vadītāja 2005.gada 21.februāra vēstuli Nr.13.1.1/5347, kurā bija izteikts lūgums 10 darba dienu laikā pārbaudīt nesakritības PVN deklarācijās vai arī iesniegt rakstisku paskaidrojumu par nesakritību iemesliem. Pieteicēja šādas tiesības neizmantoja.

[3.3] Pieteicēja norāda, ka VID, pieņemot lēmumu ir pamatojies uz pieteicējas darījumu partneru sniegto informāciju, kuru uzskata par neapstrīdamu patiesību. Atbildētājs savukārt norāda, ka pieteicējai tika dota iespēja izskaidrot radušos situāciju, iesniedzot attiecīgos grāmatvedības dokumentus, kas pierādītu, ka pieteicējas darījumu partneru sniegtā informācija nav patiesa. Pieteicēja šādu iespēju neizmantoja.

[3.4] Pieteicēja norāda, ka VID, izslēdzot personu no PVN reģistra, nav izvērtējis lietderības apsvērumus un liedzis pieteicējai izmantot tiesības uz priekšnodokļa atskaitījumiem. Atbildētājs paskaidro, lai persona varētu izmantot likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktās priekšnodokļa tiesības, personai ir jāievēro normatīvajos aktos noteiktā nodokļu maksātāju disciplīna, lai tā varētu kļūt un būt par apliekamu personu. Pieteicēja normatīvajos aktos noteiktos pasākumus nav ievērojusi un izpildījusi, jo pieteicējas PVN deklarācijās uzrādītā kopējā darījumu vērtība ir mazāka nekā pieteicējas darījumu partneru PVN deklarāciju priekšnodokļa pielikumos uzrādītās darījumu vērtības kopsumma.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis prasību uzturēja un papildus pieteikumā minētajiem argumentiem paskaidroja, ka PVN likums noteica, kad drīkst veikt priekšnodokļa atskaitījumu summu. VID rīcībā bija informācija par 2003.gada decembri, kad arī parādās 30 000 latu no darījuma ar SIA „INT Latvija". Pieteicēja šo summu uzrādīja 2003.gada decembra PVN deklarācijā, bet darījuma partneris SIA „INT Latvija" šo summu uzreiz nenorādīja savā pārskatā, bet summu samaksāja 2004.gada laikā. VID varēja iepazīties ar lietu un veikt pārbaudi, bet VID pavirši attiecās pret savu pienākumu izpildi, nenoskaidroja objektīvo patiesību. Rakstot sūdzību pieteicējas rīcībā nebija informācija, no kādām summām veidojās 30 000 latu. Kad lieta nonāca tiesā, tikai tad varēja iepazīties, kas ir darījuma partneris. VID neuzrādīja nevienu dokumentu, bet tikai norādīja, ka informācija ir nepatiesa. Pārbaudītas 2004.gada deklarācijas, neņemot vērā iepriekšējos darījumus, kas notika 2003.gada decembrī. No pārbaudes akta neizriet no kurienes radās 87 000 latu. Pieteicēja uzskata, ka nepiekrišana lēmumam izpaudās lēmuma apstrīdēšanā. Sākotnējā sūdzībā tika

norādīts, ka jānoskaidro patiesība, bet rezultātā VID atstāja lēmumu negrozītu. VID nav pierādījis tieši kādu nepatiesu informāciju pieteicēja ir sniegusi.

Pēc vairākkārtējiem lūgumiem, gadu pēc izslēgšanas pieteicēja ir atjaunota kā nodokļu maksātāja.

[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina un sniedza paskaidrojumus, kas balstījās uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai minētajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka līdz pat 2005.gada martam no pieteicējas nav saņemta nekāda informācija, tāpēc tika pieņemts nelabvēlīgs lēmums. Summa jāiekļauj tajā deklarācijā, kad tika veikts darījums. 2006.gada 13.martā pieteicēja ir atjaunota PVN reģistrā.

## Motīvu daļa

[9] Pārbaudot lietas materiālus un noklausoties procesa dalībnieka paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[10] Saskaņā ar APL 250.panta pirmo daļu tiesa, taisot spriedumu, pārbauda, vai:

1) administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus;

2) administratīvais akts atbilst materiālo tiesību normām;

3) administratīvā akta pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu vai tam piešķirtās, apstiprinātās vai noraidītās tiesības.

[11] Atbilstoši APL 67.panta ceturtajai daļai iestāde administratīvo aktu pamato ar Satversmi, likumiem, Ministru kabineta noteikumiem vai pašvaldību saistošajiem noteikumiem, starptautisko tiesību vai Eiropas Savienības (Kopienu) normām, kā arī vispārējiem tiesību principiem. Pamatojumā norāda attiecīgā ārējā normatīvā akta pantu, tā daļu, punktu vai apakšpunktu.

Tiesa konstatē, ka Lēmums, kas ir pieteicējai nelabvēlīgs administratīvais akts, ir pamatots ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta $8.^1$ daļas 2.punktu un Ministru kabineta 2003.gada 9.septembra noteikumu Nr.502 „Kārtība, kādā Valsts ieņēmumu dienests izslēdz personu no Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra" 6.punktu.

[12] Saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta $8.^1$ daļas 2.punktu VID ir tiesības Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izslēgt personu no apliekamo personu reģistra agrāk kā pēc gada no reģistrācijas brīža, ja apliekamā persona mēneša laikā pēc likumā noteiktā nodokļa deklarācijas iesniegšanas termiņa neiesniedz nodokļa deklarācijas vai nodokļa deklarācijās sniedz nepatiesu informāciju, vai pēc nodokļu administrācijas rakstveida pieprasījuma neiesniedz dokumentus nodokļa aprēķinu pārbaudei.

Ministru kabineta 2003.gada 9.septembra noteikumu Nr.502 „Kārtība, kādā Valsts ieņēmumu dienests izslēdz personu no Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra" 6.punktā noteikts, ja apliekamā persona nodokļa deklarācijā ir sniegusi nepatiesu informāciju un šāda

informācija tiek konstatēta Valsts ieņēmumu dienesta veiktajā nodokļu kontrolē (pārbaudē, revīzijā), personu izslēdz no apliekamo personu reģistra, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta reģionālās iestādes direktora lēmumu.

[13] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai VID ir pamatoti izslēdzis pieteicēju no VID ar PVN apliekamo personu reģistra, pamatojoties uz to, ka pieteicēja nodokļu deklarācijā ir sniegusi nepatiesu informāciju un šāda informācija tiek konstatēta VID veiktajā nodokļu pārbaudē.

[14] Tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[14.1] VID Rīgas reģionālās iestādes Ziemeļu rajona nodaļas vadītājas v.i. 2005.gada 21.februāra vēstulē Nr.13.1.1/5347 norādīts, ka pieteicējas iesniegtajās PVN deklarācijās par 2004.gada janvāri – novembri konstatētas darījumu vērtības kopsummas nesakritības un lūgts 10 darba dienu laikā pārbaudīt norādītās nesakritības un iesniegt precizētas PVN deklarācijas vai iesniegt rakstisku paskaidrojumu par nesakritību iemesliem (*lietas lapa 38-39*).

[14.2] 2005.gada 9.martā VID Rīgas reģionālās iestādes Ziemeļu rajona nodaļa sastāda datu salīdzināšanas pārbaudes aktu Nr.46, kurā konstatēts, ka pieteicējas PVN deklarācijās par taksācijas periodu no 2004.gada janvāra līdz novembrim ir novirze „ - ” 31 489,80 lati no deklarācijā norādītā kopējās darījuma vērtības (*lietas lapa 14-16).*

[14.3] 2005.gada 9.martā VID Rīgas reģionālās iestādes direktors pieņēma lēmumu Nr.13.1.1/6990, kurā norādīts, ka pieteicēja par 2004.gada janvāri līdz novembrim PVN deklarācijās sniegusi nepatiesu informāciju, un nolēma izslēgt pieteicēju no VID ar PVN apliekamo personu reģistra (*lietas lapa 8-9*).

[14.4] Nepiekrītot VID Rīgas reģionālās iestādes direktora lēmumam Nr.13.1.1/6990, pieteicēja 2005.gada 7.aprīlī iesniedza sūdzību VID ģenerāldirektoram un lūdza atcelt minēto lēmumu (*lietas lapa 10-11*).

[14.5] 2005.gada 18.maijā VID ģenerāldirektors, izskatot pieteicējas sūdzību, pieņēma Lēmumu (*lietas lapa 18-20*), ar kuru atstāja spēkā VID Rīgas reģionālās iestādes direktora lēmumu. Minētajā lēmumā norādīts, ka pieteicēja līdz noteiktajam termiņam neiesniedza precizētu PVN deklarāciju vai paskaidrojumu par nesakritību iemesliem, tādējādi VID Rīgas reģionālās iestādes direktors pieņēma lēmumu.

[15] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 67.panta otrajai daļai viena no rakstveidā izdotā administratīvā akta sastāvdaļām ir administratīvā akta pamatojums, it sevišķi ietverot lietderības apsvērumus. Konkrētajā gadījumā ir izdots nelabvēlīgs administratīvais akts par pieteicējas izslēgšanu no VID ar PVN apliekamo personu reģistra. Līdz ar to iestādes pienākums bija pamatot, kādu nepatiesu informāciju persona ir sniegusi.

Tiesa konstatē, ka VID Lēmumā šāda pamatojuma nav, Lēmums satur tikai norādi, ka pieteicēja par 2004.gada janvāri līdz novembrim PVN deklarācijās sniegusi nepatiesu informāciju.

Turklāt tiesa uzskata, ka jēdziens „nepatiesa informācija" ir nenoteiktais tiesību jēdziens, tādēļ administratīvā akta pamatojumā iestādei tie bija jāaizpilda ar konkrētu saturu un jāizskaidro.

VID Rīgas reģionālās iestādes Ziemeļu rajona nodaļas 2005.gada 21.februāra vēstulē Nr.13.1.1/5347 (*lietas lapa 38-39*) ir tikai norādīts, ka „Lūdzam (..) pārbaudīt norādītās nesakritības (..)", bet nav minēti konkrēti fakti, kas apliecina, ka pieteicējas uzrādītā kopējā darījumu vērtība ir mazāka nekā tās darījumu partneru PVN deklarācijās priekšnodokļa pielikumos uzrādītās darījumu vērtības kopsumma. Arī Lēmums neatspoguļo konkrēti kādu nepatiesu informāciju pieteicēja ir uzrādījusi, iesniedzot PVN deklarācijas par 2004.gada janvāri līdz novembrim.

Izvērtējot lietas materiālus un pieņemtos VID amatpersonu lēmumus, tiesa secina, ka VID nav iesniedzis nekādus konkrētus pierādījumus savam apgalvojumam, ka pieteicēja, iesniedzot PVN deklarācijas laika posmā no 2004.gada janvāra līdz novembrim, ir sniegusi nepatiesu informāciju.

Tādējādi tiesa konstatē, ka VID lēmumos nav atsauces uz VID rīcībā esošiem datiem un ziņām, kuras tika salīdzinātas ar pieteicējas sniegtajām ziņām, - kāda pieteicējas PVN deklarācijās ietvertā informācija neatbilst VID rīcībā esošajiem datiem.

[16] Administratīvā akta pamatojums ir nepieciešams, lai adresāts pārliecinātos par tā pareizību, gan arī lai kalpotu kontrolei, ko veic tiesa (*sk. J. Briede. Administratīvā akta forma un sastāvdaļas // Latvijas Vēstnesis. Jurista Vārds. 2004. gada 17. februāris, Nr. 6*).

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 7.septembra sprieduma lietā SKA-120 11.punktā norādīts, ka pamatojuma princips ir viens no būtiskākajiem procesuālā taisnīguma nodrošināšanas līdzekļiem. Pamatojuma princips lielā mērā saistīts ar pušu vienlīdzības principu. Administratīvā procesa dalībnieki – iestāde un indivīds – atrodas nelīdztiesīgā stāvoklī: iestādei ir izņēmuma tiesības piekļūt visiem lietas materiāliem, tāpat arī ārējiem un iekšējiem normatīvajiem aktiem, kurus tā piemēro un ir pilnībā apguvusi. Citiem dalībniekiem šāda iespēja tiek dota ar pamatojuma starpniecību.

Tiesa uzskata, ka no pārsūdzētā lēmuma nav izsecināms VID pamatojums personas izslēgšanai no VID ar PVN apliekamo personu reģistra, kas piemērots pieteicējai. Nav šaubu par VID tiesībām, kas paredzētas likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta astotās prim daļas 2.punktā. Tomēr tiesas ieskatā, šī tiesība izlietojama tādējādi, ka jebkura persona, it īpaši administratīvā akta adresāts, var izsecināt izdarīto pārkāpumu vai pieņemto lēmumu pamatojumu.

Tiesas ieskatā pārsūdzētajā lēmumā norādītais, ka tas pieņemts pamatojoties uz likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta astotās prim daļu un Ministru kabineta 2003.gada 9.septembra noteikumu Nr.502 „Kārtībā, kādā Valsts ieņēmumu dienests izslēdz personu no Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra" 6.punktu, nav

uzskatāms par tādu pamatojumu, no kura persona varētu saprast iestādes apsvērumus.

Pamatojuma principa neievērošana, pieņemot privātpersonai nelabvēlīgu administratīvo aktu, būtiski apgrūtina personas tiesības uz administratīvā akta pārsūdzēšanu, jo persona nevar pilnvērtīgi aizstāvēt savas tiesības un tiesiskās intereses.

Tādējādi, ievērojot iepriekš minēto, pietiekama un skaidra pamatojuma neiekļaušana pārsūdzētā Lēmuma saturā ir atzīstama par procesuālo pārkāpumu.

[17] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja ir saņēmusi un savlaicīgi apstrīdējusi VID ģenerāldirektoram VID Rīgas reģionālās iestādes direktora 2005.gada 9.marta lēmumu Nr.13.1.1/6990.

Saskaņā ar APL 81.panta pirmo daļu augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi.

Tomēr VID ģenerāldirektora Lēmumā nav sniegti argumenti uz pieteicējas norādi, ka tā nebija informēta par 2005.gada 9.martā VID Rīgas reģionālās iestādes Ziemeļu rajona nodaļas datu salīdzināšanas pārbaudes aktu Nr.46. Tādējādi VID nav vērtējis lietu pēc būtības, nav norādījis vai starpība iesniegtajās deklarācijās ir radusies nepareizas grāmatvedības kārtošanas rezultātā, vai tas ir saistīts ar kādiem citiem apstākļiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto tiesa konstatē, ka VID ģenerāldirektors ir pieņēmis Lēmumu par atteikumu izskatīt pēc būtības jautājumu par VID Rīgas reģionālās iestādes direktora 2005.gada 9.marta lēmumu Nr.13.1.1/6990 atcelšanu un līdz ar to nav lemts par sākotnējā administratīvā akta VID Rīgas reģionālās iestādes direktora 2005.gada 9.marta lēmumu Nr.13.1.1/6990 tiesiskumu un pamatotību.

[18] Pastāvot nodibinātajiem apstākļiem, tiesa uzskata, ka konstatēti procesuālo tiesību normu pārkāpumi no atbildētāja puses, ir pietiekams pamats, lai pārsūdzēto Lēmumu atzītu par prettiesisku un atceļamu. Līdz ar to tiesa atzīst, ka spriedumā nav nepieciešams analizēt pārējos pieteicējas un atbildētāja norādītos motīvus.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2005.gada 15.novembra spriedumā lietā SKA-349 ir atzinis, ka, ja tiesa konstatē kaut vienu administratīvā akta izdošanas pārkāpumu, kura dēļ ir pamats to atzīt par spēkā neesošu vai prettiesisku, nav nepieciešams izvērtēt pārējos apstākļus (*sk .minētā sprieduma 10.2.punktu*).

[19] Ņemot vērā iepriekš [15-18] minēto, tiesa atzīst, ka Valsts ieņēmumu dienesta 2005.gada 18.maija lēmums Nr.15.9/13259 atzīstams par nepamatotu un prettiesisku, tāpēc atceļams.

## Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251., 253., 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda:**

**apmierināt** sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Sēlijas lauksaimnieks" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2005.gada 18.maija lēmuma Nr.15.9/13259 atcelšanu.

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta 2005.gada 18.maija lēmumu Nr.15.9/13259 pilnībā no tā pieņemšanas dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) L.Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese _____ L.Andersone
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2007.gada 10.maijā.